

Препратки за „Християнски живот и служба – учебна тетрадка“

3-9 ЯНУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 15, 16

„Предателството – какъв позор!“

w12 15/4 8, абз. 4

Предателството – зловещ знак за нашите дни!

⁴ Първо да разгледаме коварната постъпка на Далила, в която съдията Самсон бил влюбен. Самсон решил да води битка срещу филистимците в полза на Божия народ. Вероятно знаеши, че Далила не обича истински Самсон, петимата филистимски владетели ѝ предложили голям подкуп, за да разбере каква е тайната на ненадминатата му сила, така че да могат да го надвият. Користолюбивата Далила приела предложението, но на три пъти усилията ѝ да научи в какво се крие силата на Самсон се провалили. Тя обаче постоянно го притеснявала с думите си и не спирала да настоява. Накрая ‘душата му се измъчила почти до смърт’. Затова той ѝ казал, че косата му никога не е била подстригвана и че ако това се случи, ще изгуби силата си. Като разбрала тайната, Далила наредила косата на Самсон да бъде обръсната, докато той спи на коленете ѝ. После го предала на враговете му, за да правят с него каквото поискат. (Съд. 16:4, 5, 15-21) Колко низко постъпила тя! Само защото била алчна, Далила предала някого, който я обичал.

w05 15/1 27, абз. 4

Основни моменти от книгата Съдии

14:16, 17; 16:16. Ако оказваме натиск на някого, като плачем и му досаждаме, то-

ва може да развали отношенията ни с него. (Притчи 19:13; 21:19)

w12 15/4 11-12, абз. 15-16

Предателството – зловещ знак за нашите дни!

¹⁵ Как онези, които са семейни, могат да останат верни на брачния си партньор? В Божието Слово се казва „Радвай се с жената [или с мъжа] на младостта си“ и „Радвай се на живота с жената [или с мъжа], която обичаш“. (Пр. 5:18; Екл. 9:9) С напредването на възрастта двамата партньори трябва ‘да присъстват напълно’ във връзката си както физически, така и емоционално. Това означава да проявяват внимание един към друг, да отделят време един за друг и да се приближават един към друг. Те трябва да полагат усилия да запазят брака си и взаимоотношенията си с Йехова. За тази цел семейните двойки трябва да изучават Библията заедно, редовно да участват заедно в проповедната служба, и да се молят заедно на Йехова за неговата благословия.

ОСТАНИ ЛОЯЛЕН НА ЙЕХОВА

¹⁶ Има членове на християнския сбор, които са извършили сериозни грехове и са били порицани „строго, за да останат здрави във вярата“. (Тит 1:13) Поведението и липсата на разкаяние на някои са довели дотам те да бъдат изключени от сбора. Порицанието е помогнало на ‘онези, които са били обучени чрез него’, да се възстановят духовно. (Евр. 12:11) Но как да постъпим ако имаме роднина или близък приятел, който е изключен? Това е възможност да докажем лоялността си, но не към този човек, а към Бога. Йехова ни наблюдава, за да види дали ще

спазим неговата заповед да не общуваме с никой изключен. (*Прочети 1 Коринтяни 5:11-13.*)

Духовни бисери

w05 15/3 27, абз. 6

Самсон побеждава със сила от Йехова!

Самсон всеотдайно се стремял към целта си — да се бори срещу филистимците. Причината, поради която отседнал в дома на една блудница в Газа, била да се бие срещу Божиите врагове. Самсон се нуждаел от подслон през нощта в един вражески град и отседнал в дома на една блудница. Самсон не е имал никакви неморални цели. Посреднощ той напуснал дома на жената, грабнал вратите на градската порта и двата странични стълба и ги отнесъл на върха на един хълм, близо до Хеврон — на разстояние от около 60 км. Самсон извършил това с одобрението на Бога и с дадената му от него сила. (Съдии 16:1-3)

10-16 ЯНУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 17-19

„Пренебрегването на Божия закон води до проблеми“

it-2-E 390-391

Михей

1. Мъж от племето на Ефрем. В нарушение на осмата от Десетте заповеди (Из 20:15) Михей взел 1100 сикъла сребро от майка си. Когато си признал и ги върнал, тя казала: „Ще посветя на Йехова среброто, което е в ръката ми, в полза на своя син, за да направят изваяно изображение и излят идол. Затова сега ти го давам обратно.“ След това занесла 200 сикъла на един

майстор на сребърни изделия и той направил „изваяно изображение и излят идол“, които после били сложени в дома на Михей. Михей, който имал „дом за богове“, направил ефод и терафими и дал власт на един от синовете си да му служи като свещеник. Макар че това привидно било с цел да се почита Йехова, то било напълно неподходящо, понеже нарушавало заповедта, забраняваща идолопоклонство (Из 20:4-6), и заобикаляло уредбата на Йехова за светия шатър и свещенството. (Съд 17:1-6; Вт 12:1-14) По-късно Михей наел един млад левит на име Йонатан, потомък на Моисеевия син Гирсом, за да служи като свещеник в дома му. (Съд 18:4, 30) Заблуждавайки се, че постъпва правилно, Михей със задоволство казал: „Сега вече знам, че Йехова ще бъде добър към мене.“ (Съд 17:7-13) Но Йонатан не бил потомък на Аарон и затова дори нямал право да служи като свещеник, което само добавило към вината на Михей. (Чи 3:10)

it-2-E 391, абз. 2

Михей

Скоро след това Михей и група мъже тръгнали да преследват синовете на Дан. Когато ги настигнали, синовете на Дан попитали какво става и Михей отговорил: „Вие взехте боговете, които си направих, а също и свещеника, и си отидохте. И на мене какво ми остана?“ Тогава синовете на Дан предупредили Михей, че ако продължава да ги следва и да недоволства, може да бъде нападнат. Като видял, че те са по-силни от него, Михей се върнал вкъщи. (Съд 18:22-26) След това мъжете от Дановото племе избили жителите на Лаис, опожарили града и на негово място построили град Дан. Йонатан и синовете му станали техни свещеници. И през цялото време, докато домът на истинския

Бог (или светият шатър) бил в Сило, те запазили за себе си изваяното изображение, което Михей бил направил и което те си били издигнали. (Съд 18:27-31)

Духовни бисери

w05 15/1 27, абз. 7

Основни моменти от книгата Съдии

17:6; 21:25: След като ‘всеки правел каквото му се виждало угодно’, това не водело ли до безредие? Не непременно, защото Йехова осигурявал ръководство за своя народ по различни начини. Той дал Закона на служителите си и определил свещеници, които да ги учат на пътищата му. Първосвещеникът търсел съвет от Бога за важни въпроси посредством уrima и tumima. (Изход 28:30) Във всеки град имало старейшини, способни да дадат разумен съвет. Ако израилтяните се възползвали от тези уредби, щели да имат надеждно ръководство за съвестта си. Тогава резултатите от онова, ‘което им се виждало угодно’, били добри. От друга страна, ако някой пренебрегвал Закона и вземал сам решения относно поведението и поклонението си, последствията били печални.

17-23 ЯНУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 20, 21

„Не преставай да се допитваш до Йехова“

w11 15/9 32, абз. 3

Подражавай на Финеес, когато се сблъскваш с трудности!

След ужасното изнасилване и убийство на наложницата на един левит, извършено от мъжете в Гавая, която принадлежа-

ла на Вениамин, другите Израилеви племена тръгнали на война срещу Вениамин. (Съд. 20:1-11) Преди да влязат в бой, те се молили за помощта на Йехова, но въпреки това два пъти претърпели поражение с много жертви. (Съд. 20:14-25) Дали стигнали до заключението, че от молитвите им няма полза? Наистина ли Йехова искал те да отвърнат на злото, което било извършено?

w11 15/9 32, абз. 5

Подражавай на Финеес, когато се сблъскваш с трудности!

Каква поука можем да извлечем от това? Някои проблеми в събира може да продължават въпреки неуморните усилия на старейшините и молитвите им към Бога. Ако това се случи, е важно те да си припомнят следните думи на Иисус: „Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, чукайте и ще ви се отвори.“ (Лука 11:9) Дори и да изглежда, че отговорът на молитвите им се бави, надзорниците могат да са сигурни, че Йехова ще отговори в определеното от него време.

Духовни бисери

w14 1/5 11, абз. 4-6

Знаеш ли...

Как били използвани прашките в древността?

Прашката било оръжието, с което Давид убил великана Голиат. Давид явно се научил да борави с прашка, докато бил пастир. (1 Царе 17:40-50)

Намерени са египетски и асирийски изображения на прашки, датирани от библейски времена. Прашката представлявала отворен джоб от кожа или плат, прикрепен към две въжета. Стрелецът

поставял в джоба гладък или заоблен камък с диаметър от 5 до 7,5 см и тегло около 250 гр. След това завъртал прашката над главата си и пускал едно от въжетата, така че камъкът се изстрелявал с голяма сила и точност.

При разкопки в Близкия изток са били открити огромен брой такива камъни от битките в древността. Умелите воини можели да изстрелят камъните със скорост от 160 до 240 км/ч. Сред учениците съществуват различни мнения относно това дали прашката имала обсег като този на лъка. Но какъвто и да е бил случаят, прашката била също толкова съмртвично оръжие. (Съдии 20:16)

24-30 ЯНУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО РУТ 1, 2

„Проявявай лоялна любов“

w16.02 14, абз. 5

Подражавай на близките приятели на Йехова

⁵ Рут можело да разсъждава, че в Моав е семейството ѝ — майка ѝ и други роднини, които ще я приютят и ще се грижат за нея. Моав бил родината ѝ, където познавала всичко — културата, езика и хората. Ноемин не можела да ѝ обещае това във Витлеем. Всъщност тя я посъветвала да остане в Моав. Ноемин се опасявала, че няма да може да намери нито съпрузи, нито дом на снахите си. Какво щяла да направи Рут? Обърни внимание на разлика между нея и Орфа, която се върнала „при народа си и при боговете си“. (Рут 1:9-15) Искала ли и Рут да се върне при фалшивите богове на народа си? Не.

w16.02 14, абз. 6

Подражавай на близките приятели на Йехова

⁶ Изглежда Рут вече знаела за Йехова Бог, вероятно от покойния си съпруг или от Ноемин. Йехова не бил като моавските богове и Рут знаела, че той заслужава любовта и поклонението ѝ. Познанието само по себе си обаче не било достатъчно — тя трябвало да вземе решение. Щяла ли да избере за свой Бог Йехова? Рут направила мъдър избор. Тя казала на Ноемин: „Твойт народ ще бъде мой народ, и твойт Бог — мой Бог.“ (Рут 1:16) Любовта на Рут към Ноемин е затрогваща, но още по-забележителна е любовта ѝ към Йехова. Земевладелецът Вооз по-късно я похвалил, че е потърсила убежище под крилата на Йехова. (Прочети Рут 2:12.) Това напомня за птичка, която намира убежище под силните крила на баща си. (Пс. 36:7; 91:1-4) Йехова станал такъв баща за Рут. Той я възнаградил за вярата ѝ и никога не ѝ дал основание да съжалява за решението си.

Духовни бисери

w05 1/3 27, абз. 1

Основни моменти от книгата Рут

1:13, 21: Дали Йехова огорчила живота на Ноемин и ѝ причинил тези нещастия? Не. Ноемин не обвинявала Бога за никакво зло. Но като се има предвид всичко, което я сполетяло, тя си мислела, че е загубила благоволението на Йехова. Тя била огорчена и разочарована. Освен това по онова време плодът на утробата бил смятан за благословия от Бога, а безплодието — за проклятие. Тъй като нямала внуци и синовете ѝ били мъртви, Ноемин

с право може да се е чувствала онеправдана, като мислела, че Йехова я е унижила.

31 ЯНУАРИ – 6 ФЕВРУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

РУТ 3, 4

„Изгради си добра репутация и я пази“

w12 1/10 22, абз. 5

„Прекрасна жена“

Несъмнено любезният и успокояващ тон, с който Вооз отговаря, утешава Рут. Той казва: „Нека Йехова те благослови, дъще моя. Милостта, която проявяваш сега, е по-голяма от предишната, защото не отиде да си търсиш съпруг сред младите мъже, било то бедни, или богати.“ (Рут 3:10) „Предишната“ милост на Рут се отнася за лоялната любов, която е проявила, идтайки с Ноемин в Израил и грижейки се за нея. Милостта, която проявява „сега“, се отнася за обстоятелствата ѝ в момента. Вооз отбелязва, че млада жена като Рут лесно може да отиде да си търси съпруг сред по-младите мъже, било то богати, или бедни. Но вместо това тя иска да направи добро не само на Ноемин, но и на починалия ѝ съпруг — да продължи името му в родината му. Не е чудно тогава, че Вооз е развлнуван от себеотрицанието на младата жена.

w12 1/10 23, абз. 1

„Прекрасна жена“

Колко приятно трябва да е за Рут да размишлява за думите на Вооз, че е известна сред всички като „прекрасна жена“! Несъмнено нейното желание да опоз-

нае Йехова и да му служи е допринесло за тази репутация. Освен това тя е проявила голяма милост и разбиране към Ноемин и народа ѝ, като е била готова да приеме техния начин на живот и обичаи, които са ѝ били чужди. Ако подражаваме на вярата на Рут, ще се стремим да се отнасяме с дълбоко уважение към другите и към техните обичаи. По този начин и ние ще си изградим добра репутация.

w12 1/10 24, абз. 3

„Прекрасна жена“

Вооз се жени за Рут. По-нататък четем: „Йехова ѝ даде да забременее и тя роди син.“ Жените във Витлеем благославят Ноемин и хвалят Рут за това, че е пооценена за нея от седем синове. По-късно синът на Рут става предшественик на великия цар Давид. (Рут 4:11-22) Давид на свой ред е предшественик на Иисус Христос. (Матей 1:1)

Духовни бисери

w05 1/3 29, абз. 3

Основни моменти от книгата Рут

4:6: По какъв начин човекът, който откупвал, можел да ‘напакости’ на своето наследство? Първо, ако човекът, който е изпаднал в бедност, бил продал наследствената си земя, човекът, който я откупвал, трябвало да плати за нея според числото на годините, оставащи до следващата юбилейна година. (Левит 25:25-27) Тази покупка щяла да се отрази на неговото финансово състояние. Освен това, ако Рут имала син, той, а не някой друг от близките родници на откупителя, щял да наследи тази земя.

7-13 ФЕВРУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

1 ЦАРЕ 1, 2

„Излей сърцето си пред Йехова в молитва“

wia 55, абз. 12

Тя изляла сърцето си пред Бога в молитва

¹² Така Анна оставила пример на всички нас относно молитвата. Йехова любещо ни кани открыто и без колебание да споделяме с него притесненията си, както дете би се доверило на своя любещ родител. (*Прочети Псалм 62:8; 1 Солунци 5:17.*) Апостол Петър бил вдъхновен да напише следните утешителни думи за молитвата към Бога: „Прехвърлете всички свои грижи на него, защото той е загрижен за вас.“ (1 Пет. 5:7)

w07 15/3 16, абз. 4

Как Анна намерила мир

Какво можем да научим от този разказ? Когато се молим на Йехова за проблемите си, можем да му кажем как се чувстваме и да отправим сърдечни молби за помощ. Ако не можем да направим нищо повече по въпроса, трябва да оставим нещата в Божиите ръце. Това е най-добрият начин, по който можем да постъпим. (*Притчи 3:5, 6*)

Духовни бисери

w05 15/3 21, абз. 5

Основни моменти от Първа книга на царете

2:10: Защо Анна се молила на Йехова да „даде сила на царя Си“, когато тогава нямало човешки цар над Израил? Това, че израилтяните щели да имат човешки

цар, било предсказано в Моисеевия Закон. (Второзаконие 17:14-18) Когато бил на смъртно легло, Яков изрекъл пророчество: „Не ще липсва скрипър [символ на царска власт] от Юда.“ (Битие 49:10) Освен това за Сара — предшественичката на израилтяните — Йехова казал: „Цар на племена ще произлязат от нея.“ (Битие 17:16) Следователно Анна се молела за бъдещия цар.

14-20 ФЕВРУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

1 ЦАРЕ 3-5

„Йехова е мил и внимателен“

w18.09 24, абз. 3

Всемогъщ, но мил и внимателен

³ Самуил започнал да служи на Йехова в светия шатър още като малък. (1 Царе 3:1) Една нощ, докато спял, се случило нещо необикновено. (*Прочети 1 Царе 3:2-10.*) Той чул един глас да го вика по име. Мислелки си, че това е възрастният първосвещеник Илий, Самуил послушно изтичал при него и му казал: „Ето ме, ти ме извика!“ Илий отрекъл да го е викал. Когато това се случило още два пъти, Илий осъзнал, че Бог вика момчето. Затова му казал как да отговори и Самуил го послушал. Защо Йехова, посредством ангела си, не се разкрил на Самуил още първия път? Библията не дава отговор, но е възможно Йехова да е действал по този начин от загриженост за чувствата на младия Самуил.

w18.09 24, абз. 4

Всемогъщ, но мил и внимателен

⁴ **Прочети 1 Царе 3:11-18.** Според Божия закон децата трябвало да уважават възрастните, особено предводителите на на-

рода. (Из. 22:28; Лев. 19:32) Едва ли бихме си представили момче като Самуил да изтича на сутринта при Илий и смело да му каже строгата присъда от Бога. Всъщност от повествованието разбираем, че той „се страхувал да разкаже винодението на Илий“. Бог обаче ясно показвал на първосвещеника, че именно той вика Самуил. Затова Илий сам се обърнал към момчето и му заповядал да не крие нито дума от всичко, което Бог му бил разкрил. Самуил послушно му „разказал всичко“.

Духовни бисери

w05 15/3 21, абз. 6

Основни моменти от Първа книга на царете

3:3: Дали Самуил наистина е спал в Най-святото? Не. Самуил бил левит от семейството на каатците, които не били свещеници. (1 Летописи 6:33-38) Като та-къв, той нямал право ‘да влеза и да вижда святите неща’. (Числа 4:17-20) Единствената част от светилището, до която Самуил имал достъп, бил дворът на скинията. Затова трябва да е спал там. Вероятно Илий също е спал някъде в двора. Изразът „гдето беше Божият ковчег“ явно се отнася за мястото, където била разположена скинията, и двора около нея.

21-27 ФЕВРУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

1 ЦАРЕ 6-8

„Кой е твоят цар?“

it-2-E 163, абз. 1

Царството на Бога

Народът иска човешки цар. Близо 400 години след излизането от Египет и

над 800 години след като Бог сключил договор с Авраам, израилтяните поискали да имат човешки цар като другите народи. С искането си те отхвърлили управлението на Йехова над тях. (1Ца 8:4-8) Вярно е, че народът с право очаквал Бог да установи царство в съгласие с обещанията, които дал на Авраам и Яков. Допълнителни основания за такава надежда давали и пророчеството на Яков на смъртното му легло относно Юда (Би 49:8-10), думите на Йехова към Израил след излизането от Египет (Из 19:3-6), условията на договора на Закона (Вт 17:14, 15) и дори отчасти посланието, което Бог накарал пророк Валаам да изрече (Чи 24:2-7, 17). Вярната Анна, майката на Самуил, изразила тази надежда в молитвата си. (1Ца 2:7-10) Въпреки това Йехова още не бил разкрил напълно „свещената тайна“ относно Царството, нито подходящото време да бъде установено то или пък как ще е устроено и каква ще е същността му, дали ще е земно, или небесно Царство. Затова било самонадеяно от страна на народа да поиска човешки цар.

w11 1/1 27, абз. 1

Той останал верен на Бога въпреки разочарованията

Обърни внимание какво отговорил Йехова, когато Самуил представил този въпрос в молитва към него: „Послушай думите на израилтяните относно всичко, което ти казаха, защото не отхвърлят тебе, а отхвърлят мене, понеже не искат аз да бъда цар над тях!“ Само колко утешителни били тези думи за Самуил, но в същото време те показвали каква ужасна обида нанесли хората на Всемогъщия Бог! Йехова казал на своя пророк да предупреди израилтяните колко

скъпо щяло да им струва това да имат цар. Когато Самуил предал на хората думите на Йехова, те продължили да настояват: „Не! Нека да има цар над нас!“ И този път Самуил послушал Бога и отишъл да помаже избрания от него цар. (1 Царе 8:7-19)

w10 15/1 30, абз. 9

Управлението на Йехова е реабилитирано!

⁹ Историята доказва истинността на предупреждението от Йехова. Управлявани от човешки цар, израиляните изпитвали сериозни проблеми особено когато този цар бил неверен. Като имаме предвид примера на Израил, не е изненадващо, че през вековете правителствата, ръководени от хора, които не познават Йехова, не са успявали да постигнат трайни добри резултати. Вярно е, че някои политици са се молели за Божията благословия върху усилията им да постигнат мир и сигурност, но как Бог би могъл да благослови онези, които не се подчиняват на негово-то управление? (Пс. 2:10-12)

Духовни бисери

w02 1/4 12, абз. 13

Защо да бъдеш покръстен?

¹³ Преди покръстването ни като Свидетели на Йехова трябва да има обръщане във вярата. Обръщането е доброволно действие, извършвано свободно от този, който искрено е решил да следва Христос Исус. Такъв човек се отказва от предишния си погрешен начин на живот и решава да върши това, което е правилно от гледна точка на Бога. В Писанията еврейските и гръцките глаголи, отнасящи се до обръщане във вярата, имат смисъла на „да върнеш в обратна по-

сока“, „да обърнеш обратно“. Това действие означава да се отвърнеш от погрешния път и да се обърнеш към Бога. (З Царе 8:33, 34) Обръщането във вярата изисква „дела, съответни на покаянието“. (Деяния 26:20) За това е необходимо да изоставим фалшивото поклонение, да действаме в съгласие с божиите заповеди и да отдаваме изключителна преданост на Йехова. (Второзаконие 30:2, 8-10; 1 Царе 7:3) Обръщането във вярата води до промяна на мисленето ни, целите и личността ни. (Езекиил 18:31) Ние ‘се обръщаме’, като заменяме неугодните на Бога черти на характера с новата личност. — Деяния 3:19; Ефесяни 4:20-24; Колосяни 3:5-14.

28 ФЕВРУАРИ – 6 МАРТ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

1 ЦАРЕ 9-11

„В началото Саул бил смирен и скромен“

w20.08 10, абз. 11

Ходи смилено и скромно със своя Бог

¹¹ Да помислим какво стало с **цар Саул**. Отначало той бил скромен млад мъж, който съзнавал ограниченията си и дори се притеснявал да поеме по-големи отговорности. (1 Царе 9:21; 10:20-22) Но след време станал самонадеян и тази лоша черта се проявила малко след като се възцарил. Веднъж, докато чакал пророк Самуил, Саул изгубил търпение. Вместо скромно да разчита на Йехова да се погрижи за народа си, царят принесъл принос за изгаряне, въпреки че нямал право. В резултат на това изгубил благоволението на Йехова и в крайна сметка и царството. (1 Царе 13:8-14) Ще е мъд-

ро да се поучим от този предупредителен пример и да не постъпваме самонадеяно.

w14 15/3 9, абз. 8

Как да проявяваме самопожертвувателен дух

⁸ Израилският цар Саул служи като предупреждение как egoизмът може да подкопае самопожертвувателния ни дух. Когато станал цар, Саул бил скромен и смирен. (1 Царе 9:21) Той не искал да наказва израилтяните, които говорели срещу възцаряването му, въпреки че те оспорвали дадената му от Бога власт. (1 Царе 10:27) Цар Саул позволил Божият дух да го ръководи, като повел израилтяните в победоносна битка срещу амонците. След това смирено отдал на Йехова заслугата за победата. (1 Царе 11:6, 11-13)

w95 15/12 10, абз. 1

Амонците – народ, който отвърнал на милостта с омраза

Амонците отново отвърнали на милостта на Йехова с омраза. Но Йехова не

пренебрегнал тази зла заплаха. „Тогава дойде Божият Дух със сила върху Саула, когато чу ония думи, и гневът му пламна твърде много.“ Под ръководството на божия дух Саул съbral войска от 330 000 бойци, които така разгромили амонците, че ‘нито двама от тях не останали заедно’. — 1 Царе 11:6, 11.

Духовни бисери

w05 15/3 22, абз. 8

Основни моменти от Първа книга на царете

9:9: Какво означава изразът „она, който се нарича пророк, се наричаше по-напред гледач“? Това може да означава, че тъй като пророците станали по-значими в дните на Самуил и по време на управлението на царете в Израил, думата „гледач“ била заменена от думата „пророк“. За Самуил се смята, че е първият от пророците. (Деяния 3:24)